

Nya Sveriges opartiska historia

Förtidsperioden, dagarna innan Nya Göteborgs skapande

Joakim och hans bror Peter föddes i en vulkan, formade av rinnande järn och malmsten. Joakim, den starkare av de två bröderna visade sig gynnas av denne födsel, medans Peter, den svagare blev grovt missgynnad. Man vet inte mycket om deras uppväxt annat än att de var uppfostrade av vargar, något som man märker av i vår store ledares mod och styrka. Peter, som alltid var minst i packen blev mer och mer hatisk mot den starka Joakim.

Efter en längre period med sina varg-föräldrar så bestämde de sig att den nomadiska livsstil som tidigare värnade dem så inte längre fungerade. De bestämde sig för att etablera ett boende. Peter, som var svartsjuk av sin broders styrka bestämde sig för att för en gångs skull vara den som tog kontroll. Han skulle skapa staden. De hade sedan innan stött på enstaka personer, men försökt att hålla sig undan, men ryktet om de två bröderna hade redan spridits till Norrlands barbarer. Mer specifikt, den hemskaste barbaren, djävulens egna, Swewden.

Ty det var skrivet, att han ej annat än måtte förinta och förstöra allt civiliserat i denna värld, med detta de två bröderna.

Dagen då Peter faktiskt skulle etablera Nya Göteborg är igenkänd som "Peters fall" då det ej var den dag av glädje och stolthet han så hoppades på, utan smärta och sorg. Joakim hade sedan innan blivit inskickad i skogen för att hämta ved och byggmaterial till Peter. Men när Joakim kom tillbaka till den plats där Nya Göteborg skulle byggas så såg han ingen annat än Swewden, stående över en nu livlös och stagnant Peter, med blodigt spjut i hand. Joakim skräckslagen och fylld med vrede ignorerade Swewden och sprang direkt till Peter som var på gränsen till döden. Med sina sista ord sa han "Led nu vår civilisation till den ära som den är värd". Swewden, apatisk till scenen gjorde ej annat än att skratta. Joakim, mitt i processen av att sörja sin broder blev fylld med en sådan otrolig obeskrivlig, nästan utomjordlig vrede så att han direkt plockade upp det spjut som tog Peters liv. Med detta spjut rusade han nu i full hastighet i Swewdens riktning och Swewden höjde sin treudd, redo att mörda Joakim. Ty denna historia skulle inte vara i Swewdens förmån, då Joakim, med sin styrka, given av vulkanens ilskna flammor och vargarnas intelligens slog undan Swewdens djävulska treudd och slog honom till marken. Joakim förde sedan spjutet ner i Swewdens bröst, höjde det och högg igen, och igen, och igen, men Swewden vägrade dö, djävulens egna skapelse skulle icke ge upp så lätt.

Innan Joakim skulle ge den dödande stöten i huvudet reste sig röda händer ur marken och drog ned den förfärliga barbaren till helvetet. Joakim hade lyckats bannlysa den förfärliga barbaren Swewden till helvetet, men han kunde fortfarande känna ondskan i luften. När han besegrade Swewden tog Joakim även en del av hans själ, som han skulle bära med sig som trofé för civilisationens vinst över barbarismen.

Tidig historia

Efter sin brors död och bannlysningen av Swewden hittade Joakim tre civiliserade barn utanför gränserna av det som en dag skulle bli Nya Göteborg. Han döpte dem till Oliver, Carl och Oskar och tillsammans skulle de lägga grunden till nationen Nya Sverige. Redan från början hade Joakim och hans följare svårt. Den ociviliserade norrlänningen Puffero lade anspråk på marken som kom att bli kallad Nya Göteborg. Under konstant hot om invasion utvecklade kompanjonerna ett mycket litet samhälle, med några nya invånare, där bland dem gossebarnen Gustav och Felix. Men det var även en utomstående som anslutit sig till Nya Sverige, en halvciviliserad skogsinvånare vid namn Eric.

Till en början verkade Eric som ännu en lojal följare av civilisationens framsteg genom Norrland. Han utvecklade sitt samhälle och spred ordet om civilisation till stammar som ännu inte hört om himlen på jorden.

Ty en dag framträdde en barbar vid namn Kelper, eller som historien skulle känna honom som; Kelp Zedong.

Kelp erbjöd Eric rikedomar bortom all fantasi, men i utbyte behövde han förrådade civilisation och alla framsteg genom att mörda dess starkaste flamma, Joakim. Eric var till en början osäker, kom ihåg, han var trots allt halvciviliserad, men hans barbariska halva övertygade honom att rikedomar var viktigare än utveckling.

Så, elfte november blev civilisation förrådd och Eric anslöt sig till de norrländska barbarerna. Sedan den dagen skulle Eric bli känd som "Göteborgs första förrädare". När Joakim hörde detta var han nära på att ge upp, men med hjälp av sina lojala följare samlade han sig och med tårar i ögonen utropade han "den första armén". Den bestod av Gustav, Oliver, Oskar, Felix, Carl och med Joakim i befäl. De gav sig av mot Eric som inväntade sina barbariska allierade, ty de skulle aldrig komma, då enligt barbarer är även halvciviliserade ett hot mot deras barbariska liv.

Allt var ett trick av Kelp för att förgöra civilisation metodiskt och när Joakim personligen begravnade svärdet i förrädarens bröst hjälpte han omedvetet den blodtörstiga barbaren. När Joakim stod över Eric kropp och svor över Kelps barbariska sätt uppenbarade sig en häst, tecknad grå med vita fläckar och sade till honom "Civilisationens bördor och utomstående hot kommer alltid vara ditt ansvar, ty det är du som är vald att frälsa Norrlands folk. Peters död, Eric svek mot civilisationen, det här är bara början. Se på ditt folk. De som du nu lett till vinst. Du är den utvalda. Nu Joakim, gränsla mig och led dem tillbaka till civilisationens vagga".

Med sin trogna armé bakom sig begav han sig tillbaka till bosättningen som var i kris. Puffero hade samlat sig för att ödelägga platsen som skulle bli Nya Göteborg medans Joakim och hans armé var utmattade och utklassade, både i nummer och utrustning. Det såg ut som att civilisation och allt gott det tagit med skulle falla.

Men Joakim vände sig till sina soldater, förskräckta av barbarerna som stod utanför stadens gränser och höjde sitt svärd.

Talet som han sedan gav till sina soldater skulle minnas för all framtid, det sägs att det var Gud själv som gav honom orden.

“Soldater! Tillåt mig att tala till er som bröder! Låt detta slag så fröna för att framtida generationer skall inspireras till hjältedåd i civilisationens namn. Ingen civiliserad man skall dö förgäves! Barbarer däremot, skall falla vid svärdets egg i ett meningslöst försök att ödelägga världen! Följ mig soldater, tillsammans skall vi civilisera Norrland!”

Slaget var en överväldigande vinst för Nya Sverige, men i striden blev Gustav skadad av en barbar, vilket var något som skulle ärra honom resten av livet. Till följd av slaget blev relationer mellan Nya Sverige och Pufferska stammen alltmer spända, vilket skulle fortsätta i en längre tid framöver.

Efter slaget döpte Joakim sin häst till Olof Palme, efter en stor ledare över ett kungarike kallat “Sverige” i Norrländsk mytologi och han utropade sig själv till kung över Nya Sverige, med Nya Göteborg¹ som sin huvudstad.

Joakim visste att de inte kunde motstå en till attack likt den som hände efter Eric Gunnarsson föll i strid, så han gjorde allt han kunde för att ännu en gång försvara sitt civiliserade folk.

Han skickade ut Carl för att förhandla fram fred eller hitta annat civiliserat folk, men eftersom att Puffero var en smutsig barbar nekade han till alla fredssamtal. Det var under denna tid då resten av Nya Göteborgs invånare fick höra om de hemska förhållandena ociviliserade Norrlänningar bodde i, lerhyddor.

Carls försök att etablera fred misslyckades och det var konstant hot om fullskaligt krig mellan pufferska stammen och Nya Sverige. Men han lyckades etablera kontakt med ett civiliserat ökensamhälle vid namn Sandahar.

Han lyckades inte förhandla en allians mellan Sandahar och Nya Sverige, då de ansåg att det skulle störa freden som de levde i.

Runt samma tid som Carl fick kontakt med Sandahar hade kung Joakim skapat en ny religion, som han kallade “protestantism”, då den var i protest mot den traditionella norrländska religionen. Han försökte sprida den till Sandahar som var mycket intresserade, men de höll inte riktigt med om alla protestantismens värderingar. De ansåg bland annat att fläsk skulle förbjudas då det var ett “orent” kött och att mannens förhud skall skäras bort, då förhuden minskar hans koppling med Gud. Joakim höll inte med om alla dessa värderingar, men efter många religiösa samtal bestämde sig Joakim för att förbjuda fläsk inom protestantismen, men att omskärelse inte var nödvändigt. Sandahar däremot behöll båda dessa regler och deras religion grenade ut såpass mycket från protestantism att det anses vara en helt egen religion, vid namn “islam”.

När Carls försök att etablera fred med pufferska stammen misslyckades skickade Joakim ut Oskar och Felix för att utföra diplomatiska manövrar. De brände byggnader, mördade barbarer och plundrade, allt för att distrahera Puffero och avvärja attacker. Detta gav Joakim och resten av Nya Göteborg tid att rusta upp sig inför nästa attack och som tack för sina hjältedåd blev Felix och Oskar dubbade till hjältar.

Men ingen hade anat vad som skulle hända härnäst.

Efter han blev besegrad av Joakim spenderade Swewden lång tid i exil, men han hade återhämtat sig nog att ta sig tillbaka till Norrland och han passade på att gå i allians med den pufferska stammen, Nya Sveriges största fiende på den tiden.

¹ Göteborg var en rik fiskarstad i Norrländsk mytologi

Tillsammans gick de till attack mot Nya Göteborg. Puffero kidnappade Olof Palme och tog honom till pufferska stammen och Swewden stannade kvar i Nya Göteborg. Han funderade länge på vad han skulle göra. Mörda Joakim, civilisationens brinnande flamma? Riva staden till grunden? Nej, han bestämde sig för att hindra Nya Göteborg att spridas, så han använde sina krafter givna av djävulen för att resa ett enormt berg precis utanför nya göteborgs gränser. Joakim hörde tumulten och skyndade sig tillbaka till staden, där han mötte Swewden som stod vid foten av det massiva berg han skapat. Joakim drog sitt svärd av netherite och Swewden, som inte hunnit rusta sig, hade endast en treudd, hjälm av diamant med skor och byxor likaså.

De hade en lång strid, då Joakim hade svårt att komma nära Swewden som höll honom på avstånd med sin treudd. Joakim lyckades dock avvärja honom och stötte svärdet genom Swewdens oskyddade mage. Han föll till marken och Joakim, som hade märkt att Olof Palme var försvunnen skrek åt Swewden att berätta vart han var, men barbaren skrattade bara och hans allierade, Satan själv, drog honom tillbaka till helvetet för att återhämta sig. Innan Swewden försvann svor han åt Joakim, han skulle återvända. Joakim hittade sedan Olof Palmes rustning i närheten. När Joakim tillkallade sina följare var de alla upprörda, ingen visste att barbarer kunde vara så barbariska. Gustav reste sig upp och erbjöd att riva det förfärliga berget och Oskar och Felix erbjöd sig att leta efter Palme.

Efter att Swewden ännu en gång blivit besegrad lyckades Carl övertyga Sandahar om att ansluta sig till Nya Sverige och därmed skapa en förenad front mot barbarismen i Norrland.

Samtidigt hittade Felix och Oskar Palme, eller det som var kvar av honom. Puffero hade utsatt honom för den värsta tortyren man skulle kunna föreställa sig. Hans tunga hade blivit avskuren, Palme blev fladd levande, han hade blivit tvungen att svälja flytande guld. Sedan hade Pufferska folket skurit upp hans mage och hängt upp honom i det som skulle bli torget med hans tarmar. Det var uppenbart att Puffero var inspirerad av norrländsk mytologi, där ledaren Palme blir mördad efter sina stora framgångar.

På grund av mordet på Palme blev Nya Sveriges attityd mot barbarer mycket mer aggressiv. Diplomatiska manövrar ökade dramatiskt och sammandrabbningar mellan Nya Göteborgs invånare och pufferska barbarer blev vanligare. Men sultan L'etranger den första var fortfarande ovillig att delta i Joakims uppdrag att civilisera Norrland, han hade en mer passiv attityd mot barbarer, han tänkte att om de lämnades ensamma skulle de till slut bli civiliserade med hjälp av kulturellt utbyte.

Men sultanens attityd skulle dock ändras när Swewden använde sina krafter för resa ett berg utanför Sandahar. Joakim visste att han inte hade gjort tillräckligt för att hindra Swewdens ondska, då han kunde fortfarande använda sina krafter i helvetet för att påverka Norrland, vilket skulle ligga i baktanke en lång tid framöver.

Samtidigt pågick Nya Göteborgs hittills största projekt, riva berget som kom att bli kallat "lavacastet" för att den sköt upp från marken likt en kaskad lava från en vulkan. Projektets ledare, Gustav, gjorde stora framgångar. Han var mycket fokuserad på arbetet, jobbade dag och natt. Men detta fokus och den hyllning han fick från Nya Göteborgs befolkning gjorde hans halvciviliserade fru mycket avundsjuk, så hon hade skilsmässopapprena skrivna bakom hans rygg, vilket gjorde honom förkrossad. Men på grund av hans oändliga kärlek till allt civiliserat och som tack för att han uppfostrade honom, fortsatte Gustav att hjälpa Joakim riva lavacastet. (Hans fru var ändå inte mycket till fru då hon vägrade ha många barn, som en sann, civiliserad Nysvensk kvinna skall).

Det tog Gustav tio dagar och tio nätter att riva lavacastet för hand, men när han äntligen var klar blev han belönad av Joakim, som dubbade honom till hjälte.

När Puffero insåg att Nya Sveriges otroliga och rådande vilja att fortsätta civilisera inte skulle avta accepterade han att inta fredssamtal. Problemet var att Puffero var för barbarisk, så han visste inte hur man förhandlade. Så när Joakim kom till förhandlingsbordet blev han bemött av ingen annan än Swewden. Joakim försökte hoppa på honom, redo att strypa livet ur honom, men Joakim åkte rakt genom. Swewden var ännu inte tillräckligt stark för att befinna sig fysiskt utanför helvetet.

Enligt fredsavtalet skrivet 29:e november 2020 skulle Puffero och pufferska stammen sluta attackera civiliserade norrlänningar och nysvenskar. De skulle också ge tillbaka Olof Palmes lik (det som var kvar av den, då pufferska befolkningen hade ätit delar av liket) och tillåta nysvenska arkitekter att hjälpa bygga upp pufferska stammen till ett riktigt samhälle.

Swewden, butter över att ännu inte kunna utföra fysisk våld mot Joakim, fick Puffero att skriva under avtalet, vilket skulle markera början på en ny ålder för Nya Sverige och dess huvudstad.

Invandringsperioden

Efter underskriften av fredsavtalet valde Joakim ut Oliver som Nya Göteborgs huvudarkitekt och som Nya Sveriges arkitekt i pufferska stammen. Han började arbeta med en gång, hans första projekt var en staty där Joakim ännu en gång besegrade Swewden. Han kallade projektet för "Göteborgs eviga flamma" och den var ägnad i ära åt Olof Palme, Joakims triumf över Swewden och Nya Sveriges eviga uppdrag att civilisera Norrland.

Statyn byggdes av material från lavacastet och han använde lava från vulkanen där Joakim och Peter skapades tillsammans med en briljant pumpmekanism som får lavan att konstant rinna i statyn och mata netherracken och soulsanden värme för att alltid brinna. Han lärde dessutom Puffero att bygga riktiga byggnader och tillsammans började de byggandet av ett torg till pufferska stammen. Puffero, som nu äntligen såg civilisationens under, skulle komma till att bli så civiliserad att han ifrågasatte varför Nya Sverige ens besvärade sig med att civilisera honom. Puffero skulle komma till att etablera staden Pufferburg, den mest framgångsrika konverterade stammen i Norrland.

Som tack för att han civiliserade Puffero blev även Oliver dubbad till hjälte av Joakim. Joakim erbjöd Pufferburg medlemskap i Nya Sverige, men han ansåg att han, som konververterad barbar, skulle lättare övertyga barbarerna att se det civiliserade sättet att leva, så han skapade nationen Norrland.

Pufferburg skulle inom kort växa till en storstad, vilket gjorde Joakim mycket stolt; "Jag har sått fröna till civilisationens träd. Att städer såsom Pufferburg växer och blir större än Nya Göteborg är inte ett hot, utan ett tecken på att jag lyckats med mitt uppdrag".

Oliver insåg att hans tid som ledande arkitekt var över efter en olycka när han hjälpte Puffero bygga parlamentet i Pufferburg, så han bestämde sig för att dra sig undan

arkitektlivet, han skulle hädanefter inte designa så många byggnader. Så han designade ett av sina sista arbeten för Nya göteborg, Nya Göteborgs rehabiliteringscenter. Detta var ett mycket ambitiöst projekt. Innan dess hade Nya Göteborg inget ställe att sätta sina brottslingar (för det mesta halvciviliserade norrlänningar). Som tur var så fanns det knappt några brottslingar, så rehabiliteringscentret behövde endast två väntrum och två rehabiliteringsrum. På grund av hans arbetsskada fick kung Joakim hjälpa till med att bygga.

Den första som skulle bli rehabiliterad var en halvciviliserad norrlänning vid namn Filip Gunnarsson som hade köpt sex. Han sattes i väntrummet, där han snart blev bemött av Joakim. De gick in i ett av rehabiliteringsrummen och efter ett långt samtal insåg Filip hur fel det var med prostitution och han lovade att aldrig göra det igen. Efter den dagen sågs Filip Gunnarsson aldrig till igen, det sägs att han gick ut för att predika mot prostitution i Norrland.

Med skapandet av nationen Norrland och Nya Sveriges expansion över landet insåg barbaren Kelpera att något behövde göras. Han samlade många barbariska stammar, rädda för civilisering och utropade Kelpire, han bytte stammens namn till Kelp Confederation of Barbarians, förkortat "Kelp Co" och Kelpera bytte namn till Kelp Zedong².

Detta förenade hotet från barbarer fick Joakim att tänka efter, Nya Göteborgs befolkning var på tok för liten. Han bad Gustav, den mest karismatiska av invånarna att hitta nya medborgare, vilket han gjorde utan problem. Han använde sin otroliga intelligens och karisma för att övertyga alla halvciviliserade norrlänningar han kunde hitta och förde dem till Nya Göteborg. Detta gjorde Nya Göteborgs befolkning otroligt stor, vilket skapade vissa problem för Joakim. Tills dess hade Nya Göteborg använt sig av handel i form av produkt/tjänst för produkt/tjänst, men nu behövdes ett nytt system. Så tillsammans med Oliver, som utropats den nya statsfilosofen, skapade han en ett nytt system, där en valuta byts mot en produkt eller tjänst. Han kallade denna valuta för Jockecoin³.

Jockecoin blev Nya Sveriges officiella valuta och skulle även bli Norrlands valuta, vilket förenklade handel mellan nationerna, något som gjorde Kelp otroligt avundsjuk, så han byggde en liten utpost på en myceliumö mellan Pufferburg och Sandahar för att fånga upp båtar med handelsvaror och rikedomar som åker mellan Sandahar för att sedan stanna i Pufferburg. Handelstrifectan Joakim, Puffero och L'etranger gjorde inte något åt det, då de alla hade annat att fokusera⁴ på, dessutom var det barbarer, de skulle nog snart bli uttråkade. Joakims problem var den stora hemlösheten som hade drabbat Nya Göteborg, de hemlösa invånarna väntade på att Joakim skulle beordra dem att bygga och designa deras hus, men det var alldeles för många, så Joakim införde en ny lag; hus får byggas på valfri plats så länge som det passar in med Nya Göteborgs arkitektur.

Det hade varit en genialisk plan om det inte vore för att de nya invånarna endast var halvciviliserade, så många hus nådde inte riktigt upp till Joakims standart, men det var inte mycket han kunde göra åt det för tillfället, nu när folket ändå bodde där. Men hemlöshet var fortfarande ett stort problem, så Gustav med sin otroliga sympati, intelligens och sinne för arkitektur byggde en kyrka i utkanten av Nya Göteborg där de resterande hemlösa skulle bo.

² Zedong är det norrländska ordet för tyrann

³ Oliver kom på systemet med valuta för produkt, Joakim kom på Jockecoin

⁴ L'etranger försökte förgöra en barbarisk variant av islam vid namn "judendom" och Puffero drucknade i brudar som var totalt förförda av hur civiliserad han var

Något som är värt att nämna är att Oskar försökte utföra en kulturell revolution i Nya Göteborg, genom att byta ut allt vete mot potatis. Han lyckades få med några få, såsom Carl och Gustav, men Joakim och Resten av Nya Göteborg var inte med på det, så revolutionen misslyckades.

De nya husen må inte alla ha gynnat Nya Göteborg rent estetiskt, men det hjälpte ekonomin något enorm. Med alla dessa nya skattebetalare förvandlades ekonomin till en sluten krets kring de första medborgarna till ett kretslopp som inte bara gynnade nationens grundare, utan alla dess medborgare. Faktum är att Nya Sverige blev så rikt att Joakim kunde avskaffa skatter, något som det fortfarande behöver till denna dag.

Något som däremot inte gynnade ekonomin var piraterna som tog massor av värdesaker dagligen, så Joakim skickade hjältarna Oskar och Felix för att leta upp dess källa. De hittade den en kväll när de stannade för att fylla på med mat på en myceliumö. Oskar och Felix slaktade många svampkor, men blev plötsligt attackerade av ett pilregn, så de var tvungna att ge sig av till Pufferburg där de stannade över natten. Felix och Oskar stannade där tills förhållandena var i deras förmån, d.v.s inte fullmåne, som det var när de blev attackerade. När kvällen var kommen var Oskar redo att åka, men Felix flirtade med några halvciviliserade puffrare (de var helt civiliserade när natten var över), så Oskar åkte själv.

När han kom till ön letade han reda på barbarernas utpost, en liten stuga i trä. Så Oskar tände eld på utposten som snabbt stod fullt i lågor och varenda barbar på ön var död inom bara några minuter, antingen brann de upp, kvävdes av röken eller slaktades av Oskar när de försökte fly⁵.

Gustav besökte sedan ön och insåg hur otroligt bra den var belägen, så han byggde själv en liten utpost på ön för att underlätta handel med de andra städerna. Han kallade ön för Nya Gotland och handelsstaden som han grundade detsamma. Med hjälp av denna koloni blev hotet från pirater mindre, då varor behövde färdas kortare sträckor och kolonin blev snuskipt rik. Gustav skickade såklart vidare stora delar av förmögenheten för att visa sin lojalitet.

Gustav var Joakims smartaste, mest karismatiska och mest lojala följare, så han utropade Gustav till tronarvinge.

Prins Gustav bestämde sig för att göra något åt de halvciviliserade latmaskarna i kyrkan, så han satte dem på en stor båt och skeppade dem till Nya Gotland, där de skulle börja nya liv som handelsmän för Nya Sverige. Men när Gustav kollade på när Nya Gotlands invånare byggde sina hem knackade någon på hans axel. Det var Swewden. Gustav drog sin kniv i försvar, men i hans eviga barmhärtighet mördade han inte Swewden där och då, han största misstag någonsin.

Swewden gratulerade Gustav på att ha blivit adopterad som tronarvinge för Nya Sverige och över guvernörsposten på Nya Gotland. Men det Gustav inte märkte var att Swewden exploaterade Gustavs svaga punkt, hans ärr, för att kasta en förbannelse från helvetet på honom. Swewden kunde nu kontrollera honom när han ville. Nya Sveriges starkaste medborgare var även dess svaga punkt.

Efter det försvann Swewden, han kunde inte vistas i Norrland för länge, han var fortfarande mycket skadad.

Nya Gotland fortsatte att frodas och växa, mycelium konverterades till gräs för att kunna odla och bibehålla ett välstånd för befolkningen. Båten som Gotlands invånare kom på konverterades till ett slagskepp och blev Nya Sveriges stolthet.

⁵ På grund av denna vinst fick han titeln "piraticus maximus", besegrare av pirater

Men ack en stormig dag slog Swewden till, han satte igång sin förbannelse och Gustav, Nya Sveriges hjälte, tronarvinge och Nya Gotlands guvernör förrådde Joakim. Han förklarade självständighet från Nya Sverige, tog alla dess rikedomar och rustade folket, krig var på horisonten.

Joakim reagerade med en gång. Han hoppades på att kunna lösa situationen diplomatiskt, men krigshetsaren Carl vägrade inta diplomati med Gustav, han såg krig som den enda lösningen. Joakim visste bara att det fanns en lösning, han skulle hålla Nya Sveriges första demokratiska omröstning. Skulle de förklara krig eller inte?

Rösten gick igenom och resultatet var besvärande, Carl och Felix röstade för krig, men Oliver och Oskar röstade mot. Nu riskerade även Joakims inre krets att slitas samman av fraktionism, så Joakim var tvungen att vara medlare mellan dem. Nya Sverige skulle inte gå i krig med Nya Gotland, men en blockad skulle införas och alla medborgare i Nya Sverige har rätt att attackera medborgare av Nya Gotland. Med tårar i ögonen var Joakim tvungen att stryka Gustav som tronarvinge och önskade att en församling med Carl, Oskar, Felix och Oliver skulle styra Nya Sverige ifall att han skulle falla i strid.

Samtidigt hade Puffero gjort sitt yttersta för att civilisera Kelp. Kelp, som var mycket rädd för Puffero accepterade att integrera Kelpire i Norrland, men det är fortfarande oklart om detta var för att han fruktade Puffero, eller om han planerade något ondskefullt, eftersom att han fortfarande är en smutsig barbar är det svårt att kommunicera med honom.

Spänningen mellan Nya Sverige och Nya Gotland fortsatte vara stor. Krigshetsaren Carl gjorde inte situationen något bättre, då han skickade ut Felix på diplomatiska manövrar i hopp om att Nya Gotland skulle förklara krig. Men Gustav vägrade, han motstod Swewdens förbannelse, han visste att ett krig mot Nya Sverige skulle leda till total förlust för Nya Gotland. Joakim visste ännu inte att Swewden var inblandad i Nya Gotlands förräderi, men han visste att något inte stod rätt till, så han skickade ut Oskar för att införa diplomatiska samtal med Nya Gotland. När Oskar kom till ön blev han nästan mördad av en av Gustavs anhängare, Sir Hejsan. Men Oskar lyckades avvärja honom, binda honom med rep och slängde honom i havet⁶.

Oskar lyckades inte inta diplomatiska förhandlingar med Gustav, då han inte var på ön vid tillfället. Han upptäckte däremot att Nya Gotland hade skapat en ny variant av protestantismen, som var centrerad kring guld och rikedomar, och de tog religiösa befäl från en utvald snubbe⁷ i ett slott som kallas vaticanstaten. Oskar tyckte att det var förfärligt att tron som Joakim skapat blev en sekt med cum sluts till en gubbe i hatt vid namn Typisak. Denna variant av protestantism kallades för katolicism⁸ och skapades av Swewden-kontrollerade Gustav för att skilja sig från Nya Göteborg så mycket som möjligt. På grund av Nya Gotlands strategiska position kunde de lätt stoppa handel från Sandahar till Nya Göteborg och Pufferburg, vilket innebar att Sandahars ekonomi drabbades hårt och pufferska folket svalt, då Sandahars största export till Pufferburg var kebab. Nya Göteborgs matindustri var ytterst liten, så de hade inte råd att donera mat till Puffero, då de själva riskerade att svälta.

Så Joakim, Oliver och Carl satte sig och kollade på en karta över Norrlandshavet och kom fram till att de hade fyra val om de skulle kunna fortsätta handel med Sandahar. Första valet var att gå i krig med Nya Gotland, erövra ön och sätta stopp på plundrandet. Nästa var att låta handelsskeppen ha eskorter för att skydda dem. Det tredje alternativet var att

⁶ Han blev räddad av medborgaren Sebbe'W den äldre innan han drunknade

⁷ Påven

⁸ Katol är forntida norrländska för slav

segla bakom Kilmuirön, som var hem till den fientliga Kilmuirstammen⁹, genom ishavet nordost om Kilmuirön och till Sandahar. Det fjärde alternativet var färdas runt Pufferburg och genom ishavet.

De bestämde sig för att det fjärde alternativet. Men även om de nya handelsvägarna fungerade var det mycket svårt att navigera och ha med tillräckligt med utrustning för att klara av resan utan att lämna båten, då man riskerar att stöta på en barbarisk norrlänning och förlora handelsvarorna.

Med detta fortsatte den vitala handeln mellan trifectan kunde nu fortsätta och Gustav (eller ska jag säga Swewden) märkte inte något, han var för upptagen med att vara en förrädare.

Så vad höll Swewden på med?

Han hade kommit på ännu en "mästerfull" plan för att störta civilisationen. Han skulle, tillsammans med Kelp, försöka störta Puffero som ledare över Norrland. Efter det skulle han skapa en kris som får Gustav att alliera med Norrland, vilket skulle innebära att Joakim och Nya Göteborg inte skulle ha den minsta chans att försvara sig i det kommande kriget, och när Joakim är död behöver Swewden bara mörda Joakims anhängare och Gustav, så skulle civilisationens flamma slockna.

Swewden påbörjade sin plan genom att skapa två till synes vänliga, halvciviliserade norrlänningar vid namn Einob och Ozoq. Han fick dem att åka till Nya Gotland där de lyckades stjäla en hög diamanter från Sebbe'Ws bortskämda son, Sebbe'W den yngre. Einob och Ozoq kom sedan till Joakim och bad om att få asyl från Swewdens ondska, vilket han accepterade, i sin oändliga sympati. Joakim lät dem göra en egen stad med lojalitet till Nya Sverige, kallad Nyköping. Men plötsligt kom Gustav och klagade mer än en barbar, vilket var olikt något han skulle göra, så Joakim anade att något var på gång. Gustav hotade med krig om Einob och Ozoq inte gav tillbaka det de stal från Sebbe'W, vilket Joakim vägrade. Det fanns inga konkreta bevis på att de stal diamanterna och Joakim hade dessutom i uppgift att försvara sitt folk, vilket gjorde Gustav ännu argare. Samtidigt samlade sig en mindre armé utanför Pufferburg. Den var leddes av Kelp Zedong av Kelp.co, Karl Johan av Kilmuir och i fronten, Swewden. Bakom sig hade de samlat två dussin barbariska norrlänningar, redo att fångsla Puffero och ta över Norrland. De marscherade in i staden, med parlamentet som deras mål, men på vägen dit blev de attackerade av civiliserade puffrare, som såg vad barbarerna höll på med, så Swewden och hans anhängare var tvungna att dra sig tillbaka. Detta gav Puffero tid att samla en milis för att besegra kuppmakarna. De slogs utanför Sandahars ambassad och under stridens gång dog båda Pufferos barn, hans son och hans dotter, endast 13 och 16 år, de var Pufferburgs första offer i kampen mot barbarism¹⁰.

Swewden blev besegrad igen, men knappt. Även om han inte lyckades med att mörda Puffero, lyckades han splittra nationen Norrland. Puffero löste upp nationen och när Swewden och Kelp försökte kontra detta anslöt sig endast några få av de mest barbariska stammarna till deras nya nation, där bland dem Kilmuir.

När Gustav kom tillbaka till Nya Gotland bemöttes han av Swewden. Han erbjöd att hjälpa Gustav i krisen mot Nya Sverige om han anslöt sig till Norrland. Gustav vägrade, det var en riktigt dum idé. Att Swewden och Norrland går med i krisen skulle bara förvärra saken, det skulle leda till blodig och förgörande konflikt mellan länderna.

⁹ Ledaren över Kilmuirstammen hette Karl Johan och han var en förfärlig barbar

¹⁰ Ett par halvciviliserade puffrare skulle även dö under striden, men de är inte viktiga.

Förbannad över att hans marionett inte anslöt sig, använde Swewden den lilla makt han fortfarande hade över Gustav för att få honom att gå med i nationen Norrland.

När Joakim fick reda på detta placerade han en garnison utanför Nyköping, ifall att Gustav och Swewden skulle dyka upp med en armé.

En armé skulle snart dyka upp, men Gustav kunde inte ses någonstans. Swewdens armé bestod av ungefär 2000 män, där bland dem Sebbe'W den äldre, Sir Hejsan och påven Typisak. Joakims garnison bestod endast av 1500 män och han hade pekat ut Oskar och Felix som befälhavare. Einob och Ozoq höll sig utanför striden, Joakim ville inte riskera att de dog, då skulle det vara en vinst för norrlänningarna.

Swewden ställde sig framför sin armé och riktade sitt spjut mot Joakims armé.

“Dessa är Nya Sveriges dödsdömda. Civilisationens ljus försvagas och sprids. Och om sådan värdefull tid är kvar för att dölja era kvinnor, för era barn att gråta, även i ögonblicket av ert slutliga nederlag, kommer ni inte att trösta er i glömska. För jag är ute efter er. Jag marscherar med en miljon krigare! Jag bringar slutet på dagarna! Jag är Guds plåga och jag är här för att se er värld brinna”.

Med dessa ord rusade Swewdens armé barbarer mot Joakim och hans trupper.

Joakim hade format sin armé i formen av en halvmåne som buktade utåt, mot Swewdens armé, med sina starkaste trupper i kanterna och svagaste i mitten. Swewden däremot, hade placerat sina trupper i en rak linje, utan någon större strategi, hans mål var bara att krossa Joakims trupper och mörda så många som möjligt.

När arméerna möttes i strid på fältet utanför Nyköping lyckades Swewdens barbarer få Joakims svaga trupper att dra sig tillbaka, men de starkaste trupperna på flankerna lyckades trycka tillbaka Swewdens barbarer. Detta gjorde att Joakims halvmåne buktade inåt, allt som krävdes var en skoningslös och aggressiv attack på flankerna och Swewdens större armé skulle bli omringad Joakims mindre. Felix och Oskar (som var befälhavare för flanktrupperna) påbörjade attacken samtidigt och på bara några minuter hade de totalt brutit genom Swewdens flanker, barbarerna var nu helt omringade. Joakim beordrade nu alla trupper att gå till offensiven och det som resulterade var ett rent blodbad som inte slutade förrän Swewden kapitulerade. Bland de döda var Sebbe'W den äldre, Tenchi och Typisak¹¹.

I det följande diplomatiska samtalet krävde Swewden att Joakim skulle ge tillbaka den delen av hans själ som Joakim tog vid deras första strid, vilket gjorde Joakim fly förbannad. Han reste sig från stolen, slog näven i bordet och skrek “Fuck off, det var en privat handling! Du förlorade igen! Var realistisk din dumma jävla barbar!”

Under samtalet berättade Einob och Ozoq att de var skapade av Swewden, vilket bara försämrade Swewdens förhandlingsförmåga, men de lyckades komma till ett avtal med hjälp av Oskars diplomatiska förmåga. Swewden skulle dra tillbaka till helvetet (där han hör hemma), Sebbe'W den yngre skulle få sina diamanter och Ozoq och Einob skulle bli rehabiliterade av Joakim.

När samtalen var över bestämde Swewden för att lämna ett sista ärr på Norrland innan han lämnade och förstörde hela Nyköping genom att resa flera enorma lavacasts, som fick den hans skapade utanför Nya Göteborg att se ut som en liten kulle. Efter det försvann han till djävulen.

Även fast Sebbe'W fick tillbaka sina diamanter skulle han för alltid hålla vendetta och hat mot nysvenskar för att de dödade hans far.

¹¹ En ny påve vid namn Blandoss skulle bli vald efter slaget

Einob och Ozoq skulle bli förda till rehabiliteringscentret där de skulle bli så rehabiliterade att de aldrig skulle synas till igen, det sägs att skräcken att vara skapade av Swewden var så stor att de tog sina liv.

Som resultat av denna otroliga diplomatiska, såväl som militära vinst bestämde sig Puffero för att ansluta sig till Nya Sveriges fana, tillsammans med andra norrländska stammar som lämnade landet efter kuppörsöket. Detta innebar att Nya Sverige nu var den dominerande makten i Norrland, ingen skulle vara dumdrigtig nog att försöka stå upp till Joakim den första, kung av Nya Sverige.

Nutid

Efter den diplomatiska krisen vid Nyköping stod Joakim absolut härskare, barbarer såväl som civiliserade bugade vid hans fötter. Men bara för att han hade eliminerat utomstående hot var det inte anledning att luta sig tillbaka och vila, Joakim var tvungen att tackla flera problem. Först upp var ekonomin, som man tänkte var löst sedan, men Joakim insåg att det inte skulle hålla i längden, speciellt med alla som lämnade för Nya Gotland. Joakim använde sin otroliga intelligens för att hitta den säkraste, mest hållbara och miljövänliga inkomstkällan. Han skulle expandera Nya Sveriges gruvindustri. Syftet med detta var att slå två flugor i en smäll. Han skulle förankra den ekonomiska stabiliteten i all förutsägbar framtid och han skulle lösa den växande kolkrisen i Nya Göteborg. Överanvändningen av kol innebar en sådan brist att man inte längre hade möjlighet att smälta ned de nödvändiga materialen för byggprojekt. Kolet som grävdes fram skulle gå direkt till Nya Göteborg, medans de andra materialen gick ut på den Norrländska marknaden genom privata aktörer vid det så kallade NTC (Norrland Trade Centre)¹² som var byggt på en plats med religiös betydelse för de norrländska urinvånarna. Tack vare kapitalism och den fria marknaden hade Joakim ännu en gång räddat Nya Sverige och framtiden såg ljus ut.

Med de nya pengarna började Joakim riva de gamla, fula byggnaderna som byggdes av de smutsiga, fula, våldsamma, ointelligenta, impotenta, halvciviliserade norrlänningarna som Gustav bjöd in i staden. När byggnaderna var demolerade gav sig Joakim an ännu ett ambitiöst projekt, som skulle se till att Nya Göteborg och Nya Sveriges principer skulle leva vidare under alla hot. Han började bygga ett fort. Det skulle byggas bakom Göteborgs evig flamma. Joakim ville att fortet skulle nå lika högt som lavacastets topp, men Oliver övertygade honom att en sådan byggnad skulle vara instabil. Arbetet satte igång, men Joakim skulle inte vara lika involverad i dess byggande, han var mer intresserad i att upprätthålla Nya Göteborg och nationens administration.

En pojke hade fötts i Nya Göteborg. En pojke som sades sig vara civiliserad, endast baserat på sitt hat för de som är annorlunda. Hans namn var Jimmie Åkesson. När han kom till vuxen ålder etablerade han en koloni tillsammans med sina missledda flickvänner Mandis och Jempa. Kolonin kallades för Sveriges Facistunion¹³ och där skulle Jimmie

¹² Platsen sades vara byggd av den norrländska guden Kpopnflover

¹³ Jimmie var utbildad och insåg inte att han hade stavat fel på fascist

etablera ett härskande där alla som han inte ansåg vara mindre värda mystiskt försvann. Joakim ville starta en investigation av händelserna på kolonin, men som svar på det murade Jimmie in hela staden och förbjöd alla från att träda in. Alla förutom en, det vill säga; Karl Johan. Joakim gjorde det bästa han kunde för att se vad som pågick, han skickade ut Oskar och Felix på spaningsuppdrag, men det gav endast ytlig information. Kolonins styre bestod av Jimmie i dess topp med sina tre medföljare, det fanns ett fängelse där man tror att de "oönskade" bodde och Jimmie hade etablerat en religion som i praktiken var en neo-hednisk religion baserat på norrlands gamla gudar (inte den enda SANNA guden!) men var maskerad som protestantism. Det fanns inte mycket Joakim kunde göra i nuläget, han kunde bara vänta med hoppet av en systemkollaps i kolonin som svärtade Nya Sveriges ära.

Jimmie var inte den enda som etablerade kolonier. Både Carl och Oliver skapade sina egna domäner, av var sin anledning. Carl ville expandera Nya Sveriges inflytande utåt, så han etablerade Nya Kiruna¹⁴ i bergen norr om Nya Göteborg, i hopp om att växa till en skidort för utarbetade nysvenskar och civiliserade norrlänningar¹⁵ likaså. Oliver skulle etablera Bumtopia, sitt egna samhälle ute på en ö, långt från civilisation där han kunde vara i fred för att skriva böcker och filosofera. Han skrev tre massivt populära böcker titulerade "Konsten att sår skriva", "Konsten att undvika idioter" och "Konsten att ljuga och manipulera". Dessa böcker köptes av Gustav som satte upp dem i Gotlands bibliotek, som en vänlig gest för en läkande relation med Nya Sverige. Men de visste inte vilka problem som skulle uppstå på grund av detta köp.

På hemmafronten fortsatte det hårda arbetet på fortet, Sandahar hade byggt en ambassad, ett massivt fyrtorn hade byggts och planer på ett nytt, stort bostadsområde hade påbörjats.

Fyrtornet byggdes av kung Joakim med hjälp av Oskar och Felix. Den skulle byta ut det gamla fyrtornet som var alldeles för litet och för fult. Dess storlek innebar att båtar hade svårt att urskilja land, något som skapade vissa komplikationer och olyckor. Det nya fyrtornet blev över 60 meter högt ett stolt verk som visade på att Joakim, även i gamla dagar, hade sinne för storhet och ära. Precis som det gamla fyrtornet skulle det bli Oskars hem, där han skulle vakta över kusten och sin orenoverade källare.

Ambassaden som Sandahar hade byggt var en moské och placerades nära kyrkan som ett tecken på protestantismens och islams förbund, något som irriterade Jimmie Åkesson. Han påstod att islam och protestantism var svurna fiender och att det var viktigt att alla i Nya Sverige höll sig till protestantismen, även fast han själv hade undgått protestantismen och skapat något som var en egen religion i allt utom namn.

Det nya bostadsområdet skulle byggas bakom kullen där fortet stod placerat och skulle bestå av nyare designer baserat på husen i Sandahar. Skillnaden var att istället för att bygga två våningar, skulle dessa byggnader sträcka sig högt upp, på så sätt skulle fler kunna bo på en mindre basyta. Detta projekt skulle dock skjutas upp på obestämd tid av en uppsättning anledningar; Arbeten på andra håll, temporär brist på arbetskraft och Joakims ålder.

¹⁴ Stad från norrländsk mytologi

¹⁵ Vid det här laget var de flesta norrlänningar civiliserade

Efter att ha skyddat civilisationens flamma i många år började Joakim bli för gammal för att styra. Krig mot barbarer, konstant byggande och rivalitet med Swewden hade tagit stryk på hans kropp och frågan om tronföljd blev en alltmer viktig fråga. Efter Gustav förrådade honom hade Joakim inte tänkt på ämnet, då han var rädd att han skulle bli förrådd igen. Den enda med legitimt anspråk på tronen var hans son, Joakim Jr. Problemet var att han var uppvuxen och en god vän med Jimmie Åkesson och, precis som Jimmie, höll fast vid felaktiga tankar och idéer kring civilisation och utomstående folk. Han bar på äran som kom med att vara Joakims son och det hade stigit honom över huvudet. Men Joakim, i hopp om att hans son skulle bli en lika värdig ledare som han själv, bad sina närmsta följare; Oliver, Carl, Oskar och Felix, att guida honom i hans inledande tid som monark. Så det var så det blev. Joakim Jr. trädde fram som kung över Nya Sverige som Joakim den andre och medans han firade, sade Joakim den förstas följare sina sorgsnaste adjö till deras älskade monark, lärare och fader. Han lämnade Nya Göteborg bakom för att leta efter den vulkan han föddes i.

Omedelbart efter hans kröning lämnade Puffero Nya Sverige. Han såg det mörka moln som tornar sig över horisonten.

För att inleda sitt herravälde upplöste han det kansli av rådgivare som hans far hade etablerat åt honom, han ville inte att någon skulle inflika i hans styre. Därpå satte han stopp för arbetet på fortet, då han ansåg att det inte fanns någon anledning att "knäcka ekonomin på en värdelös stenbumling". Men samtidigt som han stoppade byggen för att "rädda ekonomin" så letade han efter var anledning att starta ett, i hans egna ord, korståg för att knäcka förrädarna en gång för alla.

Det Joakim Jr inte insåg var att ett krig med Gotland skulle betyda att ekonomi skulle ta stryk, eftersom att handel mellan Nya Göteborg och Nya Gotland ökat sedan Nyköpingskrisen. Men han brydde sig inte, för allt han brydde sig om var att uppfylla sin missledda tanke om att allt utanför Nya Sverige var ociviliserat. Han gjorde sig bekant med Jimmie Åkesson och fastställde att inga utredningar skulle utföras i Facistunionen. Tack vare hans grova inkompetens blev kommunikationen sämre, inte bara mellan nationer och städer, utan bland folket. Oliver och Puffero gjorde sitt bästa för att hålla kommunikationen levande i ett projekt att koppla samman Norrlandshavet i ett tunnelsystem som skulle gå under vattenytan, men Oskar påbörjade en tunnelbana som skar genom Olivers planerade gångar.

En morgon samlade Joakim Jr; Oliver, Oskar, Felix och Carl och sade med triumf i rösten, "Vi är i krig med Nya Gotland".

Då kan man fråga sig, vad kan ha utlöst krig mellan nationerna? Ni förstår, Nya Gotland hade på senare tid haft problem med pirater och Gustav bestämde sig för att slå tillbaka. I respons påstod Joakim att piraterna var nysvenska medborgare och att Gustav hade stulit Olivers litterära verk och under denna ursäkt förklarade han krig på Gotland. Responsen bland Joakims veteraner var omedelbar, men blandad. Carl, den våldsamma krigshetsaren, insåg att kriget var omoraliskt och fabricerat och isolerade sig i Nya Kiruna. Felix gick i exil. Oskar fejkade sitt stöd för kriget. Filosofen Oliver, bunden av ära, men fylld av vrede för den falska monarken låtsades också stötta krigsinsatsen, men skapade en operation som skulle "lemlästa" Nya Gotland. Operationen gavs kodnamnet "KARIN" (Konsten Att Ruinera I (Nya Gotland)) och var i praktiken fullständigt omöjlig, men Joakim Junior var för dum för att inse det. Första delen av planen var att en norrlänning skulle

söka medborgarskap i Nya Gotland, för att sedan exploatera Nya Gotland policy kring fritt byggande som hade hjälpt dem under deras tidiga dagar som koloni. Norrlänningen skulle sätta ut mycelium på olika platser i Nya Gotland, där de sedan skulle sprida över ön, vilket skulle nullifiera de framgångar Gustav hade gjort sedan Nya Gotlands dagar som koloni. Andra delen av planen var att hindra gotlänningarnas expansion över Norrlandshavet genom att vanställa närliggande öar. En expansion som redan hade påbörjats med lilla Visby som ligger sydost om huvudön. Dessa propositioner kanske låter fullt möjliga, men det finns vissa problem med dem. För det första; att vanställa öarna runt om Nya Gotland skulle inte åstadkomma något mer än lite extra arbete för gotlänningarna, som vid det här laget var mycket vana vid att manipulera naturen för att passa deras visioner. Det andra problemet var att Nya Gotland aldrig skulle släppa in nya medborgare under krigstid, för att förhindra spioner och terrorister. Men även om Joakim Jr hade lyckats få in norrlänningen skulle hans plan att plantera tillbaka mycelium misslyckas, då den inte kan spridas nära gräs. Om norrlänningen skulle påbörja planteringen av mycelium skulle han först behöva undergå den största gräsklippningen i norrländsk historia. Ytterligare ett problem var att Gustav inte längre tillät samma fria konstruktion som han hade förr, då han hade sett i Nya Göteborg vad som kunde hända med arkitekturen ifall att man lät alltför många bygga fritt, så han hade anställt poliser som skulle hindra dessa fuskbyggare.

Operation KARIN var genial, för den trängsynte imbecillen såg den ut som ett avgörande slag mot Gotland som skulle resultera i underkastelse till den nysvenska monarken, men sanningen var att allt det skulle resultera i var skam och nederlag för Joakim Jr. Oliver hoppades på att det skulle vända opinionen mot den inkompetenta troninkräktaren och resultera i en folkrevolution som skulle stöta Joakim Junior.

Oskar hade en egen plan. Han skulle delta i sprängningen av öar kring Nya Gotland som en del av Operation KARIN, men bakom stängda dörrar skulle han utföra intrig olikt något som Nya Sverige hade sett innan. Han visste att Joakim Jr var för upptagen med att förlama ekonomin bygga ett stort stenslott som skulle bli hans nya bostad för att märka av något. Ett slott var ingen omöjlighet, men med stängningen av gruvorna, kriget med Nya Gotland och destabiliseringen av handeln riskerade Nya Göteborg - och därmed Nya Sverige - att gå i konkurs. Konkurs skulle innebära total systemkollaps i nationen och Nya Sverige skulle reduceras till självständiga krigsherrar i oändligt krig med varandra. Oskar visste att drastiska beslut behövde ske för att rädda nationen, så han lät sig bli arresterad av gotländsk polis och bli förd till Gustav. Gustav visade sin godhet och bad polisen att lämna dem ifred. Oskar förklarade sitt och de andra grundarnas missnöje med Joakim Jr och deras vilja att stöta honom. Gustav, som insåg hotet till civilisationen som Joakims son innebar, gick med på att hjälpa stöta honom. Men frågan bestod, vad skulle hända efter? De båda kom överens om att det som var bäst för Nya Sverige och Norrland i helhet var om Joakim kom tillbaka. Problemet var att ingen visste vart Joakim befann sig. Alla utom en.

Många gånger frågade de sig själva om de förrådde civilisationen med deras val. Om de - i sin vilja att rädda civilisationens flamma - skulle råka släcka den. Men de behövde hans krafter, ingen annan skulle kunna ta dem till Joakim. Ingen annan skulle veta hans tillvaro. Tillsammans studerade de norrländsk mytologi och experimenterade med det som stod i dess texter, tills de uppnådde deras mål. Ett hål öppnades i marken och en djävulsk röst frågade vad de ville. Deras svar? "Swewden".

Plötsligt stod han framför dem, civilisationens största fiende, treudd i handen och ondska i ögonen. Men han utstrålade svaghet. Djävulen hade torterat honom sedan nederlaget vid Nyköping. Gustav och Oskar kände nästan sympati för honom. Där stod han; En gång var han mest fruktad i hela Norrland och nu var han endast ett skal av sitt forna jag.

Swewden hade två krav för att gå med i alliansen. Det första var att Oskar skulle hjälpa honom destabilisera Facistunionen och dess oroväckande snabba tillväxt i popularitet, Swewden kunde inte tillåta honom att förvränga den traditionella norrländska religionen. Det andra kravet var att hans liv skulle vara garanterat, så länge som han höll sig relativt stark kunde djävulen inte ta honom tillbaka till helvetet.

Gustav och Oskar gick med på detta för att få slut på kriget så snabbt som möjligt, de hade inte tid för långa förhandlingar. Med signeringen av ett heligt papper skapades deras allians, Triumviratet. De skulle hitta Joakim och tillsammans med honom skulle den Gotländska armén, Gustav och Oskar marschera på Nya Göteborg och fängsla Joakim Junior.

Oskar gjorde sin del i avtalet. Swewden, utklädd till guden Kpopfnaflower, tillsammans med Kelp, lurade Jimmie Åkesson att släppa in dem i Facistunionen eftersom att de hade ett "gudagivet uppdrag" åt honom - döda Oskar. Så Jimmie bjöd in honom till Facistunionen på en rundtur, där han fick se med sina egna ögon de fasor som pågick. Jimmie hade helt transformerat staden till en personlighetskult, med en massiv staty av sig själv som kollade ut över staden. Flaggor med hans ansikte hängde i varje gathörn och folket bugade för deras kvasi-gud. När Oskar kollade runt kunde han inte se Mandis och Jempa någonstans. I slutet av sin rundtur visade Jimmie sitt fängelse, där fick Oskar se det värsta det mänskliga ögat kan skåda. Folk var inlåsta i trånga utrymmen, utsultna och överarbetade. Jimmie förklarade för honom att han har insett att det bara finns en lösning på den "norrländska" frågan. Han sade att han hade fått i uppdrag av Kpopfnaflower att mörda alla norrlänningar och att han var själv på besök för att inspektera hans heliga uppdrag. Längre bort, vid stora ugnar, stod Swewden, utklädd som Kpopfnaflower, och Kelp. De kollade på ugnarna och de fruktansvärda lågorna, med ett leende på läpparna, ett leende som Oskar visste var falskt. Jimmie, med ett brett leende över läpparna, förklarade att Karl Johan var den första som fick brännas levandes, eftersom att han var "en smutsig norrlänning". Oskar ifrågasatte varför Kelp inte blev fängslad, han var ju trots allt norrlänning. Då förklarade Jimmie att han inte kunde göra något åt honom, då han verkade vara beskyddad av Kpopfnaflower. Men när han blir kung över hela Norrland efter Joakims vinst i kriget mot Gotland, skulle han spara Kelps liv, han skulle bevaras på museum, som ett minne av skräckväldet som en gång rådde i Norrland. Jimmie berättade att när Joakim besegrat Nya Gotland och blivit enväldshärskare, skulle han mörda Joakim Junior och ta tronen för sig själv, för att skapa ett fascistiskt herravälde med våldsmonopol över hela Norrland. Oskar uttryckte sitt hat för vad som försiggick i Facistunionen, vilket fick Jimmie att sluta upp med skådespeleriet och visa sina verkliga planer. Han drog fram det svärd han hade vid sin sida och förklarade att Oskars liv inte längre hade någon betydelse för honom, Joakim eller Kpopfnaflower. Han svingade sitt svärd mot Oskar som nätt och jämt kom undan. Swewden använde då sina krafter för att ge Oskar rustning och svärd för att slåss tillbaka, allt enligt planen. Det som följde var en intensiv strid mellan Oskar och Jimmie. Under tiden passade Kelp på att leta upp Mandis och Jempa, som han befriade från Åkessons grepp. Han hade gett upp på teatern att de skulle vara hans fruar och var nu istället inget förutom motvilliga sexslavar som han misshandlade dagligen. Swewden använde sina krafter för att skapa en hemlig ingång till

staden, där han sedan skulle leda in norrländska trupper om Jimmie blev besegrad. Under tiden slogs Jimmie och Oskar med ilska olikt något Norrland hade sett sedan Joakim och Swewdens senaste personliga sammandrabbning. Men till sist snubblade Jimmie på en bränd kropp av en norrlänning han nyss mördad, vilket gav Oskar chansen att avvärja honom. Tyvärr lyckades Jimmie fly, likt den ynkrygg han är, genom ett avloppsrör i fängelset. Med att Jimmie flytt sin stad skickade Swewden in sina trupper för att ockupera staden i syfte att riva alla spår av fascismen och fria norrlänningarna inlåsta i fängelset. Kelp fick i uppgift att ockupera staden och med tiden insätta Mandis och Jempa som dess guvernörer. Den mordiska regimen i facistunionen hade störtats och framtiden för den staden såg ljus ut, nu var det dags att ge tillbaka ljuset till ett mörklagt Göteborg.

Gustav, Oskar och Swewden samlades i Nya Gotlands bibliotek, där Swewden förklarade att de skulle behöva hålla varandra nära, så de samlades i vad som liknade en kram. Swewden använde sina krafter för att omringa gruppen i ett blått ljus och de alla, utom Swewden, upplevde en smärta som inte går att jämföra med något annat. Plötsligt befann de sig i en skog som ingen av dem kände igen, den var så långt bort att inget öga, civiliserat såväl som ociviliserat sett den. Träd av olika sorter som aldrig skådats. Regnet dånade, gjorde trion genomvåta på ett par ögonblick. Naturen verkade överklig, den var surrealistisk, som om den förvrängde själva verkligheten och materian kring den. Vid en eld under ett träd satt han. Att elden stod hög var ett mirakel, möjligtvis en biprodukt av den onaturliga omgivningen. Resan verkade ha åldrat honom hundra år. Joakim, likt Swewden, var ett skal av den person han en gång var, en livstid av arbete hade slitit honom sönder och samman. När Triumviratet såg honom funderade de på om de hade fått rätt man, men det var då han ställde sig, kollade på Oskar, sedan Gustav och sist Swewden och sade "så cirkeln skall slutas. Civilisationens största hot är här för att hjälpa det han så strävade efter att förstöra". Joakim reste sig och närmade Swewden, båda obehägnade. Joakim sträckte ut handen till sin värsta fiende och i ett ögonblick som fick tiden att stanna mötte deras händer. Tidernas största fiender lade deras skillnader och hat åsido i ett ögonblick som åskådarna skulle kalla för vänskap, brödraskap. De kanske inte var så annorlunda trots allt, Joakim slogs hela sitt liv för att bevara den nysvenska kulturen och civilisationen och Swewden detsamma, fast med den norrländska motsvarigheten. Joakim vände sig sedan mot Oskar och förklarade "tro inte att min tid som regent kommer vara för evigt. Vi behöver en lösning så att inget likt detta händer igen".

De närmade sig varandra i en kram och Swewden använde ännu en gång sina krafter för att transportera dem till en annan plats. De hamnade väster om träsket som ligger norr om Nya Göteborg och där skulle Oskar och Joakim slå läger. Det var här Swewden formellt lämnade Triumviratet, eftersom att han visste att de nysvenska soldaterna inte skulle byta sida om de såg honom delta i striden. Swewden förstod att nyckeln till striden var att visa upp figurer som medborgarna och soldaterna respekterade, det vill säga Joakim, Gustav och Oskar. Om någon så hatad som honom skulle bli upptäckt i början av striden skulle allt vara förlorat, både Nya Sverige och Norrland.

Under mörkrets slöja transporterade Gustav en del av den Gotländska armén till lägret. Om de skulle upptäckas hade hela operationen gått under. Faktum är att många saker kunde gå fel. Armén skulle behöva röra sig över en stor yta, då det inte fanns möjlighet att attackera från så många ställen än genom träsket. Striden för Nya Göteborg behövde gå fort, de Nysvenska soldaterna behövde veta om att deras gamla monark återvänt och

dessutom svära ed till honom och vända sig mot Joakim Junior. Om striden pågick för länge skulle de nysvenska trupperna vinna på grund av deras numeriska överlägsenhet. Armén på 500 män vilade under hela nästa dag och när kvällen kom tornade sig en åskstorm över Norlandshavet och rullade in över Nya Göteborg. Oskar, Gustav och Joakim korsade träsket med sina soldater med ett mål i sikte, befria Nya Göteborg och Nya Sverige. De fick simma över Joakimfloden, vilket markerade gränsen till Nya Göteborg, sedan marscherade de över den plats där en skog hade skövats för levnadsutrymme. Därpå marscherade de mot Sandahars ambassad, där de sågs av en vakt som sprang för att larma, nu var det dags för civilisationens avgörande slag. De Gotländska trupperna rusade längst med huvudgatan och mötte de dåligt organiserade nysvenska trupperna utanför Sebbes gamla hus. Dicipliniet upprättat under Joakim Junior fick trupperna att snabbt organisera sig. Joakim försökte få trupperna att känna igen honom, men i stridens kaos märkte de inte av honom. De nysvenska trupperna var ungefär 800, men de saktades ner av gatorna som blivit halkiga av det våldsamma regnfallet. Göteborgs eviga flamma hade svårt att hålla sig själv vid liv under det piskande regnet. Flammorna verkade vika sig lite mer för varje gotländsk soldat som stupade, som om den kände hur slutet närmade sig för det som Joakim jobbat så hårt med att bygga upp. Var soldat visste att de var tillräckligt för att kunna tippa balansen i slaget och var och en, på var sida, högg mot dess motståndare, deras bröder, med blind ilska och fanaticism. Både Gustav och Oskar slogs bland sina soldater, gav dem styrka att fortsätta kampen om civilisationens flamma. Men hur mycket de än försökte upprätthålla truppernas organisation kunde de inte hjälpa att soldaterna gav vika under de nysvenska krigarnas fanatiska framtåg. När allt verkade förlorat för Nya Gotland och Triumviratet kom Joakims son ut från den kungliga villan för att raljera med sina trupper och ta del av den avgörande attacken. Men när han stängde dörren slungades han plötslig bakåt. En treudd hade spetsat honom, kastad av Swewden själv, som återvänt till Triumviratet. Han hade bestämt sig för att äntligen betala tillbaka till sina brott och hjälpa sin gamla fiende när han behövde det som mest. När de nysvenska soldaterna såg att deras monark fallit slogs de av panik och började kapitulera. Då reste sig Joakim till en höjd position och ropade "Bröder! Jag har återvänt för att återställa den nysvenska freden!". När soldaterna såg deras sanna monark bytte de omedelbart trohet till honom. Lika fort som det kom hade ovädret flyttat sig längre västerut och lämnade slagfältet blodigt och blött. Och så blev det. De nysvenska trupperna gav upp och bugade ännu en gång inför sin sanna ledare. Men istället för att fira vinsten och tacka sina trogna trupper gick Joakim direkt till sin son, som bokstavligen satt fast i dörren för att treudden spetsat honom hela vägen genom kroppen och rakt in i dörren, där den förseglat sig. Joakim försökte hjälpa sin son att komma loss, men fick blod spottat i sitt ansikte. Hans son fräste och spottade mot honom. Han skulle inte ge upp tronen så länge som han levde. Swewden kom upp bakom Joakim Junior och slet ut sin treudd från hans kropp. Han föll till marken med en dov duns. Med sina sista krafter kravlade han mot trapporna och rullade ned för dem och med ett sista försök till ett krafttag försökte han krypa längst med gången upp mot villan. Han försökte ställa sig upp, men det hala gräset och hans svikande krafter fick honom att falla och rulla ned för backen. Den fallna monarkens blod färgade gräset och jorden under honom medans han stönade av smärta och hans liv långsamt gled ur hans blodfläckade händer. Oskar kollade på den fallna monarken och undrade vad som kunde ha blivit av honom ifall att Joakim hade varit mer närvarande som far eller om barnet inte vuxit upp bland extremister. Misslyckandet av den förra generationen att uppfostra den nya kunde varit förödande för världen ifall de inte hade stoppat dem. Det var inte menat att vara

såhär. Den nya generationen skulle fixa den gamlas misstag och bygga på deras lyckanden, nu fick den gamla generationen fixa den nyas misstag. Ifall att nästa generation skall lyckas och frodas krävs det av den förra uppfostrar dem till modesta, toleranta människor. Framför honom låg hans generations misslyckande förkroppsligat i en pool av sitt eget blod, besegrad av sin egna arrogans. En bortskämd, men ändå bortglömd extremist till människa som levde vid dekadens och hedonism. Ett ego som expanderats till farliga nivåer, tack vare barndomens försumlighet, vilket till slut ledde honom hit. Han fick sin minut i rampljuset, men till sist skulle han återvända till samma plats igen. Bortglömd i mörkret.

Joakims enda son skulle gå bort tio minuter efter striden på grund av blodförlust. Han skulle inte kommas ihåg som en ödmjuk monark likt sin far, utan en hedonistisk usurpator som fördärvade sin fars arv. Hans kropp kremerades i Göteborgs Eviga Flamma.

Joakim återvände till tronen och slöt omedelbart fred med Nya Gotland, status-quo, antebellum. Men Joakims regentskap bara vara under en kort period. Under sin tid som återinsatt monark skulle han sätta han stopp för bygget av det kungliga palatset och istället fortsätta lägga resurser på fortet som skulle bli ännu en lysande lykta av Nya Göteborgs storhet. Gruvorna öppnades igen och handeln med hela Norrland fortsatte som innan, vilket kickstartade ekonomin som tidigare rasat ned i avgrunden. Han insåg att en fortsättning av monarkin skulle ge väga till hedonistiska prinsar likt hans son. Joakim samlade sina adopterade barn ännu en gång. Han berättade för dem att han önskade att Nya Göteborg skulle styras av ett kansli som till en början skulle bestå av Oskar, Carl och Oliver, med Puffero som stödsenator. Han bad dem att utveckla hans planer för att undvika att en makthungrig strongman skulle ta absolut makt i staden och därmed hela Nya Sverige. Joakim gav sina planer en väldigt simpel titel. Nya MaktReformer, NMR. När dörrarna öppnades för en ljus framtid för Nya Sverige och dess huvudstad försäkrade Puffero att de dörrarna skulle förbli öppna. Han, precis som Joakim, hade blivit mycket gammal och visste att döden närmade sig. Efter att hans barn dog i Kelps misslyckade kupp ett antal år sedan hade Puffero gång på gång misslyckats med att få barn, men vad det berodde på är inte helt klart; Kanske hade Pufferos fru gått och blivit infertil med åren, eller så hade Puffero, i sin djupa depression, vägrat skaffa nya barn.

Anledningen till varför han inte fått nya barn är inte lika viktig som dess konsekvenser. Utan en ättling riskerade Pufferburg att gå in i en kris, så han vände sig till en av de sista personerna han litade på i denna värld. Joakim. Han bad Joakim att ta över hans land som en officiell del av Nya Göteborg så att dess institutioner inte skulle gå förlorade till maktgalna byråkrater och andra verklighetsfrånkopplade politiker.

Maktöverföringen var en enkel och snabb process, där Puffero övergav staden och dess industrier till Joakim och överförde administrativa ansvar till Nya Göteborg. Annekteringen av Pufferburg gav Joakim tillgång till "Norrlands pärla", parlamentsbyggnaden i Pufferburg, som ännu var under konstruktion - Pufframentet. Ett arkitekturellt underverk som visade det inflytande som Oliver hade på Pufferburgs tidiga dagar. Byggnaden var enorm och byggd i sandsten, med flera våningar och ett kuperat tak med glaskupa, vars färger liknade ett ansikte, Pufferos ansikte, som vakade över stadens administration.

Joakim hade visat sig ännu en gång som Norrlands triumferande hjälte, vilket fick Gustav att, efter alla dessa år, avsluta schismen mellan Nya Sverige och nationen Norrland genom att ansluta Nya Gotland till Nya Sverige. Till följd av detta förklarade Norrlands städer lojalitet till Joakim och Nya Sverige, tillochmed nationer som Kilmuir, numera under

Karl-Johans femtonåriga son och PabloEscoBarbo, där Swewden numera levde ut sin pension i flykt från djävulen själv, anslöt sig till Nya Sveriges fana.

När framtiden ser ljus ut för alla under Norrlands sol, finns det hopp om en fridfull framtid. Det mörker som vi nu lämnar oss bakom och den förenade framtid vi nu delar lämnar inget förutom en guldålder att se fram emot. Utan dessa krig och uppdelningar kan vi låta kultur, handel såväl som vänskap utvecklas. Vi skall inte låta gårdagens kravaller störa dagens fred. Men att se blint mot en ljus framtid är onekligen ett problem som kan drabba vem som helst. Mörkret kan slå till lika snabbt som en blixtnadörmarsk över himlavalvet. Med folk som Jimmie Åkesson där ute finns fortfarande ett underliggande hot mot civilisationens framgångar. Hot som vi - tillsammans - måste förgöra.

Länge leve Norrland och dess folk.

Länge leve Nya Sverige och dess folk.

Länge leve brödraskap.

Denna bok är ägnad åt hans heliga storhet kung Joakim den första, ledare öfver Nya Sverige, regent i Nya Göteborg, Nya Gotlands kolonisatör, Honorgardets väktare, Bumtopias stolta sponsor, Nya Kirunas slavmästare, utvecklaren av Joakimcoin, havets erövrare, hederssultan i Pandahar, väktare af Nya Göteborgs fästning, skaparen af Nya Sverige, grundare af Nya Göteborg, rehabiliteringscentrets psykolog, skaparen af tron, Guds jämnlige, civilisationens flamma, folkets fader, beskyddare af städerna, slaktare af barbarer, Palmes ryttare, protestantismens predikant, skyddsängel till allt civiliserat, Norrlands fredsmäklare, segraren vid Nyköping, första arméns general, befälhavare öfver Nysvenska trupper, civiliserare af pufferiska stammen och besegrare af Swewden och Förenare af Norrlands städer och folk.

Författad av Oskar, också känd som Trump_2024, mellan 15:e Mars och 16:e Augusti 2021